

O MEIO AMBIENTE NO PARLAMENTO

Cerna reflexará nesta sección a actividade dos diferentes grupos parlamentários no que atinxe ás súas propostas de conservación e mellora do medio natural. En base á documentación aportada, realiza-se unha valoración crítica dos contidos de tais propostas.

PSOE

O grupo parlamentario do PSdeG-PSOE formulou diversas preguntas en relación coa contaminación dos ríos e do litoral galego e presentou unha proposición non de lei sobre o saneamento dos **vertidos urbanos e industriais ao meio mariño**. Tradúcese nelo a preocupación dos parlamentarios socialistas polo tema, solicitando a construción de depuradoras de augas residuais e que se incrementen as dotacións económicas destinadas ao saneamento das rias, como mínimo até as cantidades marcadas polo Programa de saneamento de 1989. Porén, na exposición de motivos indícase como suficiente, "en primeira aproximación" un nivel de tratamento primario, e confíase aínda na capacidade diluente do mar, olvidando que no ano 1991 se aprobou a Directiva comunitaria que fai obrigatorio o tratamento secundario, e mesmo o terciario para os vertidos realizados naquelas zonas que se clasifiquen como sensíbeis pola súa fragilidade ou pola importancia natural e económica.

Preocupou-se tamén o grupo socialista polas probabilidades de construción dunha incineradora de RTPs en Curtis, ou polo cumprimento da lexislación ambiental por parte de ENCE e a posibilidade do traslado da fábrica de celulosa. En relación co Plan de residuos sólidos urbanos da Xunta, considera o PSdeG-PSOE que a creación da sociedade SOGAMASA para a xestión dos RSU dando entrada ao capital privado (lea-se FENOSA) con perto do 50%, resulta pouco adecuada para a finalidade de seleccionar o proxecto técnico en base a criterios de eficiencia e rendibilidade social, advertindo dun posible **conflicto de intereses** entre os socios públicos e os privados ou da sumisión dos intereses públicos aos intereses dos socios privados.

A alternativa de tratamento de RSU seleccionada "é ben pouco imaxinativa e que se pudo poñer fai anos xa en marcha", opina o PSdeG-PSOE, reivindicando quizá a autoría do goberno tripartito dun proxecto muito

similar en 1989, baseado tamén na incineración. Por último, o grupo socialista presentou tamén unha enmenda a totalidade, con solicitude de devolución, así como enmendas parciais, ao Proxecto de Lei de Protección Ambiental de Galicia.

BNG

O grupo parlamentario do Bloque Nacionalista Galego solicitou en Proposición non de lei que a **Fraga do Eume sexa declarada Parque Natural**. Argumenta o BNG que neste momento o Estado está a trazar no mapa as zonas de reserva natural que van ser protexidas como consecuencia do convenio de Río-92, entre as que non figura nengunha correspondente ao territorio galego. Segundo a Proposición non de lei, o Parlamento deberá instar a Xunta de Galicia a establecer urxentemente acordos coa Deputación de A Coruña para a restauración e conservación do mosteiro de Caveiro; a iniciar os trámites para a declaración de toda a Fraga do Eume como Parque Natural, aprobando para elo un plan de ordenación dos recursos naturais da zona, establecendo compensacións aos propietarios afectados polas medidas de conservación ou recuperación, e negociando coas empresas Unión Fenosa e Endesa as axudas necesarias para a restauración do conxunto natural-cultural como compensación inmediata polo grave deterioro derivado das actuacións industriais na zona. Insta-se tamén a prohibir a construción dun **novo encoro no Eume**, así como a elaborar unha Lei galega de Espacios Naturais protexidos.

O BNG propuxo tamén en Proposición non de lei a restauración integral do conxunto de Monterrei, preguntou polas razóns que levaron a COTOP a non facer públicas os resultados das análises dos vertidos de ENCE, e preocupou-se por diferentes temas de contaminación relacionados co Mar Exeo,

A AGENG VALOROU NEGATIVAMENTE O PROXECTO DE LEI DE PROTECCION AMBIENTAL

A Asemblea de Grupos Ecoloxistas e Naturalistas manifestou o seu desacordo co Proxecto de Lei de Protección Ambiental, elaborado pola Xunta de Galiza sen consultar o mais mínimo co movemento ecoloxista. O proxecto carece da concreción necesaria, de forma que non regula a calidade atmosférica, nin das augas, nin a contaminación por residuos ou por ruído, e non contempla o carácter preventivo que se lle debería asignar ás avaliacións de impacto ambiental, que ademais deberían ser estendidos aos plans, e non só aos proxectos. Un dos aspectos máis importantes é a regulación do dereito ao libre acceso á información, tema no que se inclúen demasiadas restricións. Tampouco contempla o proxecto unha solución ao caos administrativo que hoxe existe en materia ambiental, pola dispersión de competencias que, en opinión da AGENG, se podería solucionar coa creación dunha Consellería de Medio Ambiente. Considera a AGENG que a Lei de Protección ambiental debería incluír a prohibición explícita da incineración e declarar a Galiza e as súas costas como territorio desnuclearizado.

Endesa, Ria de Vigo, ou a extracción de caliza na serra de Enciña de Lastra. Pero outra das mocións máis documentadas é a Interpelación sobre **"as desertizacións que están a producir algunhas concentracións parcelarias e a ausencia de planos económicos nas zonas onde se fan"**, referindo-se como exemplo sobranceiro ao caso da Límia. Ademais de exixir estudos de viabilidade económica e de impacto ambiental, pregunta-se o BNG se se ten producido desde a Consellería algunha actuación tendente a impedir a desertización nestas actuacións, e se existe algún plan de recuperación daquelas zonas onde o dano causado non fose irreversible. O BNG solicitou a devolución do Proxecto de Lei de Protección Ambiental de Galicia, ao que tamén presentou enmendas parciais.

PP

Do grupo parlamentario popular recibimos a indicación de que neste período non tiñan nengunha proposta relacionada co tema. Está aí, porén, o Proxecto de Lei de Protección Ambiental de Galicia, elaborado hai xa máis de dous anos e resgatado agora, e que contou coa oposición crítica do ecoloxismo. ■

S.O.S.

- AUTOVIAS
BAIXAS E AS
RIBEIRAS DO MIÑO

Os derradeiros reductos de bosque mixto autóctono e de fragas que aínda podemos observar ao longo das ribeiras do Miño na provincia de Ourense, superviventes das desfeitas dos grandes encoros (Frieira, Castrelo, Velle...) ven-se amiazados polo trazado da Autovia Rias Baixas que pretende impor o Ministerio de Obras Públicas, Transporte e "Medio Ambiente" (!!).

Grupos ecoloxistas (SGHN, O Brote, Ridimoas...), colectivos veciñais e particulares, xá no periodo de información pública presentaron alegacións contra un trazado que nas proximidades da cidade de Ourense só contemplaba unha única alternativa que destruíra irremisibelmente, ao longo de varios quilómetros, a fraga da marxe esquerda do Miño.

Ademais de estragar a marxe menos alterada (fronte á dereita, desfeita polas estradas, ocupación humana sen control e incendios forestais) o MOPTMA insiste en destruír 500.000 m² de bosque mixto (atlántico e mediterráneo) autóctono e de ribeira dunha grande riqueza botánica (mais de 20 especies arbóreas) e faunística, sen prantexar-se en nengun momento o estudo doutros trazados alternativos que cumplan a mesma función e sexan menos dañinos para o meio natural e as poboacións.

Une-se a esta amiaza a construción dunha estrada de desdoble da nacional 120 en dirección a Vigo que está levando consigo a destrución, ao longo de dous quilómetros, do pequeno bosque de ribeira, ocupando mesmo o leito do río.

A Confederación Hidrográfica do Norte (organismo encadrado no MOPTMA) permitiu, até a denuncia pública feita polos grupos ecoloxistas, a extracción de mais de 400.000 toneladas de áridos da terraza fluvial do Miño fronte á desembocadura do Barbantiño, lugar de cria e zona de invernada de numerosas especies acuáticas protexidas pola lei.

O MOPTMA gasta miles de millóns en autovías, sen ningún criterio ambiental, empresarios especuladores locais, ligados a certos políticos provinciais, amparados pola propia administración, actúan ilegalmente.

O negocio do progreso a conta da destrución da Natureza segue. ■

TECNOLOXIA
LIMPA NO
PINTADO DE
COCHES
E CARROCERIAS.

En marzo último tivo lugar en Santiago de Compostela a presentación dun tren de pintado ecolóxico de coches. A iniciativa xurdiu do acordo entre o titular de "Carrocerías Compostela", José Ramón de la Fuente Brea, e a empresa alemá "Glasurit", subministradora das pinturas.

As novas pinturas "ecolóxicas" substitúen as pinturas baseadas na utilización de disolventes orgánicos volátiles, que dan orixen a unha parte importante das emisións de compostos orgánicos volátiles (VCO), altamente perxudiciais para o ambiente. As pinturas ecolóxicas, con base en auga, utilizan unha laca que as fai solúbeis en auga durante a aplicación, evitando a necesidade dos disolventes orgánicos.

No aspecto económico, parece que inicialmente esta modalidade de pintura vai a resultar lixeiramente mais cara que a tradicional, pero diferentes estudos indican que os aforros en disolventes orgánicos, xuntamente coa mellora das condicións laborais e a diminución dos gastos por baixas médicas farán-na mais competitiva. Por outro lado, as medidas de control ambiental introducidas nos talleres convencionais noutras países supoñen un custo que coas novas pinturas se pode evitar.

A recuperación dos residuos acuosos das pinturas resulta facilitada por un proceso simple de coagulación-floculación, secando os restos de pintura que si necesitarán dun acondicionamento adecuado. ■



CHAPA Y PINTURA
**CC CARROCERIAS
COMPOSTELA**

Teléfs.: 52 28 52 - 52 07 25 • Fax 52 37 37

OUTEIRO, 33 - CASTIÑEIRIÑO
(Carretera de La Estrada)

SANTIAGO DE COMPOSTELA

**PIONEIROS NO PINTADO ECOLÓXICO
DE COCHES**

**APLICACIÓN DE PINTURAS BASADAS
EN AUGA MEDIANTE TECNOLOXÍAS
AVANZÁS PARA PROTEXER A
NATUREZA**

